

דמוחו של עדיק הרומם כל עיקרון * ראשי-משלה במישרה חלקיח * המיקטרת והשכס של ראש-המשלה

זאת הוכיחו קולותיהם של המצביעים לראשונה, ש-45% מהם הוענקו לליכוד. יהושע סובול יוצא נגד הקונסנזוס הלאומי הקיים, ומסביר כיצד התפתחה התייחסות ימנה".

בני השמנה העיסרה היו בני שמונה ביזם שפרצה מילחמת ששת-הימים, והשילטון הורג דני כגדה התחלף בשילטון ישראל. כשמן הסתם עריון שיהקו ב, האנדרואט/ ומסמנרדרר, שמעו שחיל-האוויר של מדינתם מכצע הפצצות-עומק במצרים, עשויים סדר ברצועה המתפרצת, ואינו ניהם הלכו הלך והתחבט בדיוברים על מהכלים מקשר עם פלסטינים. כדרכך עם זאת הלכו ותכר מן הצרמונות סכום הכותל החרובי, מערת-המכפלה ומקומות קדושים אחרים, והארץ, ואמי צעיר-התקשורת הדמונית, מלאו שמזויות של מלח המדינה.

"אין מינס מהמסקנה שתיצאות המהירות משום מפתחות את הקונסנזוס הלאומי. כל עוד זה הינו המוסכמות המשיגות לרובו של העם, אשר נתן יותר ממחצית קולותיו למיזן החתי, וכל עוד זה המוסכמות המלחך בשילוי מופלגת עובדה, תימשך עלייתו ההדרגתית והקבועה של הימין החתי כפי שהוא נמשכת והולכת מאז החל הפך מאז שלאחר מלחמת ששת-הימים. הסיבה לכך בעינינו: הרימון החתי האידאולוג המבטא את הקנייט סגורם הזה ללא מעצורים, והוא גם המסיק את המסקנות העיקריות המשתמעות ממנו ללא כר שיה: כן, הארץ כולה שלנו, לא, הפלשתינאים אינם עם יאנים ראויים למדינה נפרדת. את הן בעינינו שלהם — שופתנו כמיוסרת הממלכה הארציית, מקשר ליתרון".

(על המישור)

תחזית עליזה

עמוס קינן החליט שלא להצטרף לרואייה-שחור רות, והוא מצוי תחזית חביבה ובלתי-מוקדקת: אין צורך להיחפז. אפשר לעשות את כל החכמי נח מנחה, לבסוף ישקטו כלי לעשות חיה, זה יקח לפחות שלושה חודשים, לפחות המוקדקת על חלקה התקום ואז את התהליך יאפשר ארוכה ללא כחלה.

"היו מינס ככלל לא יקרה שום דבר נורא, כל מה שעשוי לקרות הוא, שבדימוסוריה של עם ישראל יורעם, שבמשך כמה חודשים היה מנחה בנין ראשי-הממשלה. וזה הכל, ואין מה לדאוג ואין מה לחשוש מניד כמה חודשים, בנין לא יהיה ראשי-הממשלה. איך? כך או כך, או אחי רת. אבל ראשי-הממשלה, הוא לא יהיה, ואפיקלי-פי שלא יפה לנחשו הפתוי הוא רב, ואפשר לני-הט שראשי-הממשלה הוא לא יהיה עוד, ולא ישמחה אפיקלי, ולא יגאל הרביעין. למה? מכמה סיבות. ראשית, שום לא מנחה איש לא הצביע בעינים, שנית, איש מדה אינו מקובל על השניים האחרים, ושלישית, הם לא יהיו ראשי-הממשלה בפניו שמישהו אחר יהיה.

"קרבם לנורא שהוא פרופסור לארכיאולוגי, הינה עם שכס ובתקופת העליזה הן זאת, אלו נפרדים מן הקרא המנדאג".

(ידיעות אחרונות)

כסוקי השבט

- **אריק הר-אבן:** "למנהיגי ישראל חסרה מערכת-הסברה שתסביר להם את המציאות."
- **דניאל קינן בתב "הר"ם":** "מאיר זר רע — בנין קוצר."
- **השר חיים כר-רב:** "חשוב מאד ש ידע מי איתנו ומי לא איתנו, וכי חברים במשי-לגה יעמדו מאחורי המצע שלה."
- **מאיר עמית:** "לכסות ערווה של מי שהו — אנו לא מוכן."
- **נשיא מצרים, אנואר סאדאת:** "אין כל הבדל בין רבינו לנבינו."
- **ח"כ מנחם פריש:** "ההישע הבינוני-ביין": "אי-אפשר יותר להצטלם אתך ברחוב כראשי-מפלגה."
- **אשר יהרון עדי ד"ש:** "יושבים שם חברה טובים, אילו הייתי בחיץ, גם אני הייתי מצביע בעדם."
- **השר שימיעין פרס:** "אני מקוה שבי עוד 120 שנה מנהיג הליכוד ייבחר בדרך דמוי קראטית."
- **משה דיין:** "בתגובה על ועם האורים השכולים נגדו, הם אנשים בלתי ארבייטיביים!"
- **סיריבי קשת:** "מי שנדהם מהיושר הן אינטלקטואלי של משה דיין — שיקום."
- **עמוס קינן:** "מי שלא מאמין שהמערכ מת, סימן שאינו מכיר את משה דיין."

בריחה מאחריות

הפרופסור אפרים אורבך, המקובל כאחד מי אישיהמות במדינה, מי שהיה בשעתו מעמד לנשיאות המדינה, הפך את שתיקתו כדו להגיב על ההצעה והתחבטה למנות את משה דיין כשר החוץ. כתב אורבך:

"התנגדתי למינוי של מר דיין לשר ביטחון ומעצבים מיסרים וממלתיים כאחד, ואינו יכול שלא להמנה על מר בנין, הרגול בשם הממלכה הנית, שלא חש בכך. לאחר מה שארע במלחמת ירייה-הספורים דיין לא התפטר, אלא התפטר בכל מינוי תורמים כדי להחזיק בתפקידו עד שגולדה מאיר התפטררה מאדמיניסטרציה בלחץ עיתונאי. אבל לא זו בלבד שלא התפטר אלא גם לא מצא לנחון להשיג מילה על מינת אחריותו לפישינונית שנתל."

"כמדינית דמוקרטית מוסכמות שרבים ניתנים את הדין על כשונות כמטרדיהם גם אם לא נמשלו באופן אישי. כמיון עמר דיין לא הראה נכונות להודות באחריות, אין הוא ראוי לשאת באחריות, לא רק בשדיונו אלא כשר כלשהו, ולא כממשלה הליכוד, אלא כממשלה כלשהי" (מעריב)

זנות פוליטית

בין כל התגובות הנוצעות להודעה על מינויו של משה דיין כשר-החוץ בממשלת הליכוד, בלט מאמר של עורך על המישור מארק גפן:

"דין גרוע מזהה. לפתע הוא מודח אל הליי כיד, לפניית המינוי מקבל את השדח הפוליטי, שפטריו לא היה כקורנותה של מדינת ישראל, וספן אם נתחש דבר כזה ובנסוכות כאלה פארן כלשהו. דיין רגיל מאוזמתמוד להעדר עקרונות מיסריים. הוא איש שעליו רבצה האחריות הן עיקרית על מודליו מלחמת ירייה-הספורים, לא התיריים מוקם הציבור ולא עשה את המוסר-מאלו במוקדנה כזה — להתפטר ולקבל על עצמו את האחריות האישית והמניסטרואלית. ראו נא את ההבדל בין יצחק רבין אשר הפתק מתפקידו בשל שבדיוכמך שלא נסגר במידע לבין משה דיין, אשר עליו רובצת האחריות לכל אשר ארע בפתיחה האיבולה למלחמת ירייה-הספורים. אכן זהו משה דיין, שגם בביקורת שתישמע כציבור חרוב לא תעשה עליו כל דיועם שכן המוסר מעדי-ני הוא דבר שהוא עצמו מהלום עליו או דבר שמטרת את מטרותיו."

"בדימוסוריה שתיכבס לעתיד לבוא — מתוך הנחה שלא תיכבס עליו הדימוסוריים של הליכוד — יושא דיין כרמות של עדיק הרומם כל עיקרון של מוסר ציבורי והמכון למחנה את הכרטי ואת תנועתו תמורת קאריירה אישית."

(על המישור)

מנהיגות חולה

צירציל, רוזוולט ואייזנהאר נדרשו להכרעות מדיניות קשות בזמן שסבלו ממחלות חמורות. ליואל מרקוס ברור שמצבם השפיע במידה זו או אחרת על החלטותיהם, והוא מתאר את היוצאות האפשריות של מחלה בגין לגבי דמות הממשלה: **"יש אנמרים שהתקפילים עשויים משהו לי אדם — נפשית ופיזית — כשיצאים מדם פשי-דום. אדם רגיל כמזכור של בנין ודאי שהיה קיבל, מעטת רוסאו, הנבלות המידות על פניו לותר ואלו אף מהלף מקצוע. אך בנין הוא הנכס העיקרי של הליכוד ובעלי-המסקנות החיירו שם. בלעדיהם הכל עשוי הפתפר. הם יחזיקו בי כל עוד ירצה מר בנין והיה ראשי-המשלה שבי טרך ללפת, אינו, לנח הרבה, להגביל מיספר שיעור עובדיה, להימנע מהתייגשות. עסק כן יצי טרך להאציל הרבה כמפוזיוני. הוא אדם האר דיאלוגי שלא ייכנס לפסימ, אך בעל סמכות עליונה גדולה כמיוחד בשל מחלת-הלב. הכל יהלכו סביבו על כוונות, וכל אופוזיציה פנימית שותקת כנמוק האנשי: האם אתם רוצים לני רוב לבנין התקף? הפעיה הזאת של ראשי-ממשלה במושרה הלוקת, או ראשי-הממשלה במושרה רה מלאה שתפעק קשות כמנצב כרואיות, תהיה הכפיהה העל פועלות הממשלה החשיבה שיקום. יש להניח שמאחורי, גיפסו של משה דיין לממשלת הליכוד עמדו ודאי המחשבות בדבר מצב-כרואיותו של מנחה בנין".** (הארץ)

לשבור את הקונסנזוס

בבחירות האחרונות לא היתה הצבעת-מחאה.

המיועד לתפקיד שר-המיסחר והתעשייה בממשלת הליכוד, מתערב תמיד על מוצרי בית-החרושת למוצר-יחלב שבבע-לותו. מייד אחרי הבחירות הפסיד הורביץ שלושה גביעי מוסי-שוקולד לדובר הליכוד בי הסדרות, ויסי רקנאטי, ש' מען כי הליכוד יוכה בי-41 מנדטים, הורביץ היה פסימי יותר, דיבר על 35 מנדטים בלבד. את המוס חילק רקנא-טי בין באי המסיבה שאירגן בביתו לכבוד הנצחון. אחד הן

אזין אפוד

ציגת תורכיה בפסטיבל התל-אביביון שנערך השבוע בתל-אביב, הצליחה לנוב את ההצגה כשהופיעה בתלבושת ססגונית מרהיבה, והשמיעה שר רומנטי יפהפה שלא זכה באחד מהמקומות הראשונים. בגלל הופעתה של אזין החליט הנציג היווני לבטל את השתתפותו בי פסטיבל. "אני מצטערת שהנציג היווני לא הופיע בגללי", אמרה אזין, "אבל ההפסד כולו שלו. היו לנו טיולים נהדרים בישראל, וחוץ מזה, אני יודעת שאצלכם הזמר היווני מאד פופולרי, ועל התורכי כימעט שאינם יודעים דבר, לכן החלטתי לבוא לישראל."

אורחים שם היה אלוף (מיל.) עזר וייצמן, שאמר לנוכחים: "לדפוק את המערך בבחירות הנוכחיות היה קשה כימעט כמו לשכנע את המטכ"ל ש אנחנו מסוגלים לדפוק את חילה-האוויר המצרי במלחמת ששת-הימים."

במסיבת-העתונאים ש' זימן רפאל הלפרין כדי ל-הסביר שם את תלונתו נגד האולטי-מיליונר "שמואל פ"ל לאטו-שרון נכה, כמשקוף, גם יועצו ואיש-סודו של פלא-טו. העיתונאי ז'אק בני-ארי ריב, כשהבחין בו העיתונאי ישעיהו (שייקה) בני-מר רת, הידוע בהתנגדותו העזה לפלאטו, קרא לעברו: "בקרוב תעמוד אתה במקום שבו עומד הלפרין ואתה תדע שכל זה אמח." בני-אודיס לא השיב לו, ושייקה המשיך: "למה אתה לא עונה לי? אתה מפחד לסי-פר את האמת?" בני-אודיס עמד בשתיקתו. שייקה הנרגז לא ויתר, המשיך לצעוק ל-עבר בני-אודיס, שהיה עבר איש רשותי-שדור: "איך נכ-לנססת לכאן, יש לך בכלל

נתן גפן, בן אחותו המנוחה של משה דיין, פגש בכנידתו דו אפי דיין ואמר לו: "גן, עכשיו תרגיש גם אתה איך זה כשיש דוד שהוא שר-ביטחון. כמו שיש דוד שרת, הוא אחי-תה של ראומה, רעייתו של וייצמן, המועמד לתפקיד שר הביטחון מטעם הליכוד.

ידידה פגשה למחרת הבחירות את אסי דיין במסי בה. אמרה לו: "אתה תראה שאבא שלך יעבור לליכוד." השיב אסי, שלא ראה את ה נולד: "שטויות, אבא שלי לא מחפש ג'ובים!"